

บัว 4 เหล่า...รู้แล้ว..อีกสักครั้งไม่เป็นไร....

นำเสนอเมื่อ : 23 พ.ค. 2552

บัว 4 เหล่า...

ภายในโคลนนั่นนะ มีความเหม็นสาบเหม็นเน่าสารพัดอย่าง แต่ดอกอุบลทั้งหลายที่เกิดขึ้นในที่นั้น ยิ่งสวย ยิ่งงาม ยิ่งต้นใหญ่ ลำใหญ่ ดอกใหญ่ โคลนทั้งหลายนั้นเป็นปุ๋ยของมัน

บัวทั้งหลายมันชอบปุ๋ย ดินชาติทั้งหลายชอบปุ๋ย ได้ปุ๋ยแล้วมันงาม ปุ๋ยนั้นเป็นของโสโครก เป็นของสกปรกเป็นของเหม็น กลิ่นสารพัดอย่าง มันจะเหม็นเท่าไรๆ สกปรกเท่าใดๆ บัวมันยิ่งชอบ ดอกมันยิ่งโต ลำมันใหญ่ ยิ่งยาวดอกบัวนั้นก็เปรียบกับจิตของเรา มันจมอยู่ในทุกสิ่งทุกอย่าง คือ รากะ โทสะ โมหะ สารพัดอย่าง อันมันเป็นโคลน ที่เป็นโคลนนี้ ท่านจึงจัดว่า ดอกบัวมันอยู่ในตม ที่มันอยู่ในโคลนนั่นนะ ท่านบอกว่า มันเป็นดอกบัวที่เสี่ยงเสี่ยงเพราะอะไร มันอยู่ในโคลนยังไม่มีหวังที่จะพนตมมาเลย มันจึงเป็นดอกบัวที่เสี่ยงมากที่สุด มันเป็นเหตุที่ว่าเตามันก็จะกิน ปลา มันก็จะกินได้ เพราะมันอยู่ในโคลน

จิตใจของเราก็เหมือนกันฉันนั้น ถ้ามันหมกอยู่ใน รากะ โทสะ โมหะ มันเหม็นอยู่ในโคลน มันจุ่มอยู่ในอาหารหมดละ มันอยู่ในโคลน มันหนาแน่น มันไม่ไต่ดิน มันไม่ไต่ฟุ้ง มันไม่ไต่อบรม มันหนา มันแน่น มันก็ยังมีที่หวังของมันจะเป็นไต่หลายอย่าง จะเป็นปุ่ฤษน หรืออัญญาพชนทั้งหลาย เป็นไต่หลายอย่าง แล้วแต่จิตของตน อีกคนหนึ่งนั้น อีกจิตหนึ่งนั้น มันจะพนตมขึ้นมาแล้ว แต่มันอยู่ในกลางน้ำ ดอกบัวดอกนั้นก็ยิ่งจะเสี่ยงอยู่เหมือนกัน นี่เพราะว่ามันจะเป็นอาหารเตาหรือปลาอยู่เสมอ ยังไม่พน

เหล่าที่ 3 เสมอหน้า พันตมแต่ยังเสมอหน้า อันนี้ก็ยิ่งเสี่ยงอยู่เหมือนกัน ยังจะเป็นอาหารของปลา และเตาอยู่ทั้งนั้นอันนี้มันเกิดความรู้สึกขึ้นมา มีญาณของพระพุทธเจ้าของเราที่ท่านหยั่งซึ่งลงไปว่า สัตว์โลกเป็นอย่างไร เหล่าที่ 4 นี้ เรียกว่า พนโคน พนตม พนน้ำมาจะบานแล้ว บัว 4 เหล่านี้คือ อุกฤษฏัตถุญญ วิปจิตถุญญเนยยะ ปทปรมะ นั้นแหละ

พระพุทธเจ้าของเราจึงมาตรัสเสียว่า เออ มันเป็นอย่างนี้อยู่ โลกมันก็ต้องเป็นอย่างนี้อยู่ ไม่ให้มันเป็นอย่างนี้มันก็ไม่เป็นโลก จะต้องทำอะไร พระพุทธเจ้าท่านรูแจ้งโลกนี้ดี จึงทรงชื่อว่า โลกวิทู ในจิตของท่าน รูแจ้งโลกว่า มันเป็นอย่างนี้ โลกมันเป็นอย่างนี้ เหมือนบัวในตมในโคลนมันเหม็นสาบ ดอกบัวไปเกิดที่ตรงน้ำ มันไต่ล้นขึ้นมา มันมีกลิ่นหอมน่าที่ศนาดูทุกสิ่งทุกอย่าง ก็เพราะดอกบัวดอกนี้มันเกิดมาจากโคลนสกปรก จิตใจของเราทั้งหลายก็เหมือนกันสัตว์โลกทั้งหลายก็เหมือนกัน

มันูปกปิดอยู่ด้วยอาสวธรรมทั้งหลายทั้งนั้นแหละ ถึงพระพุทธรูเจ้าก็ดี พระอรหันตสาวกก็ดี ก็ต้องเกิดมาจากโคลนอย่างนั้น มีรากะโทสะ โมหะปกคลุมอยู่ทั้งนั้นแหละ หุมหอยอยู่ทั้งนั้นแหละ แต่พระพุทธรองค์ก็พนมาได้ สาวกทั้งหลายก็พนมาได้ ทานแยกกันอยู่อย่างนั้น ถ้าไม่มีอันนั้นเป็นเหตุ ผลมันก็เกิดขึ้นไม่ได้....

ขอบคุณที่มาข้อมูล